

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนา
คุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล”
ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

THE FACTORS AFFECTING THE SUCCESS OF THE LOCAL
DEVELOPMENT PROJECT FOR LIFE QUALITY ACCORDING TO A NEW
APPLIED THEORY ‘KOKNONGNA MODEL’ IN PHIBOONMANGSAHAN,
UBON RATCHATHANI



¹กัณฑ์ทัต สุขเจริญ, ²สิริภาพรรณ ลีภัยเจริญ และ ³อรัทัย เลียงจินดาถาวร
¹Kantithad Sukcharoen, ²Siripapun Leephaijaroe and ³Orathai Liengjindathaworn

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ประเทศไทย
Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand

¹kantithad.aff1@gmail.com

Received : July 07, 2023; Revised: July 25, 2023; Accepted: August 10, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นกลุ่มผู้บริหารและพัฒนากรผู้ประสานงานตำบล กลุ่มนักพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิต และกลุ่มตัวแทนประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 133 คน ใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยการ

¹ นิสิต หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

² รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

³ รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

บริหารจัดการ ปัจจัยภายนอก และความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมในแต่ละด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 2) ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี พบว่าปัจจัยด้านการบริหารจัดการด้านการจัดการและด้านการควบคุม และปัจจัยภายนอกด้านการมีส่วนร่วม และด้านความรู้ความเข้าใจมีผลต่อความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 3) แนวทางการสร้างความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า การดำเนินโครงการควรมีการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยมุ่งให้โครงการอันเกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่คาดหวัง โดยมีการปรับปรุงการบริหารให้เกิดประสิทธิผล ซึ่งเป็นการดำเนินการที่มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ โดยที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย ติดตามกระบวนการดำเนินงานเพื่อการบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางบริหารให้มีความสำคัญต่อผลการดำเนินงานและการตรวจวัดผลสำเร็จในการดำเนินงานของโครงการ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมระหว่างผู้นำนักพัฒนา สมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการ และตลอดถึงผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของโครงการ อีกทั้งเป็นการบริหารที่มุ่งในการใช้ทรัพยากรและบริหารการใช้ทรัพยากรในพื้นที่นั้นอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาของโครงการอย่างมีทิศทาง โดยมีกระบวนการของการบริหารที่ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ ๆ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวางแผนกลยุทธ์ของโครงการ 2) กำหนดรายละเอียดของตัวบ่งชี้วัดผลการดำเนินงาน และ 3) การวัดและการตรวจสอบผลการดำเนินงาน

คำสำคัญ: พื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์, โคกหนอง นา โมเดล

Abstract

The research aimed to study the success of the local development project for the life quality in Phiboonmangasahan and to explore the factors that affected the success of the project in question. The samples of 133 individuals used in the study were administrators, local developers, local coordinators, and representatives of the local project called Koknongna in Phiboonmangasahan. The research instruments were a questionnaire and an interview to collect data. The research findings were as follows. 1) The management factors, external factors and the success of the local development project for the life quality were found to be at a high level. 2) The

factors in relation to participation, knowledge and understanding had an effect on the success of the local development project according to a new theory model 'Koknongna' at a statistical significance of .05. 3) The guidelines for the success of the project in question could be described as follows. It should be the success-oriented project, the expected goals should be achievable, the implementation should be transparent, stake-holders should play a part in determining the goals, the process should be closely monitored, importance should be attached to the project operation, and the success of the project implementation should be evaluated. Local resources should be utilized effectively to response to the project. The management process should be based on three steps: strategic planning, determining the details of the indicators, and evaluating the results.

Keywords: Model Areas for Development, Life Quality New Applied Theory Koknongna Model

บทนำ

ผลกระทบจากสถานการณ์ของประเทศไทยในปัจจุบันต้องเผชิญกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เกิดขึ้นอย่างมหาศาลทั้งในด้านของเศรษฐกิจและสังคม อันได้แก่ แรงงานจำนวน 1.1 ล้านคน มีความเสี่ยงที่จะตกงาน และอีก 3.6 ล้านคนมีความเสี่ยงที่รายได้จะลดลงอย่างมาก นอกจากนี้ยังพบว่าประเทศไทยได้อยู่ในสถานการณ์ที่ต้องเผชิญกับปัญหาจากธรรมชาติที่ล้วนมีที่มาจากการกระทำของมนุษย์นั้น มีผลทำให้ต้องเจอกับสถานการณ์ภัยทางธรรมชาติในหลากหลายรูปแบบในทุกภาคของประเทศ เช่น ปัญหาขาดน้ำเพื่อการเกษตร ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติที่มาจากการใช้ไม่ถูกต้องส่งผลกระทบต่อระบบสมดุลธรรมชาติ พื้นที่เกษตรกรรมได้รับความเสียหายจากพายุที่รุนแรงหรือน้ำท่วมขังมากและเป็นระยะเวลานาน (มารีษา ศรีชะแก้ว 2563) ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีสาเหตุหลักมาจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไร้ขอบเขตของมนุษย์ ได้ส่งผลกระทบต่อสมดุลระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม การเกิดปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เป็นภัยคุกคามต่อแหล่งผลิตอาหาร เช่น ความแห้งแล้ง น้ำท่วม โรคระบาดศัตรูพืช และอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวะวิกฤตที่ส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรอย่างมาก คือ การเกิดภัยแล้งที่นับวันจะมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในทุกปีแม้ที่ผ่านมาประเทศไทยรับมือกับปัญหาภัยแล้งในหลากหลายรูปแบบ เช่น การสร้างอ่างเก็บน้ำ การสร้างเขื่อนหรือการจัดทำระบบชลประทาน ซึ่งรูปแบบเหล่านี้สามารถใช้แก้ไขปัญหได้ในบางพื้นที่ของประเทศไทยเท่านั้น สำหรับพื้นที่ห่างไกลนอกเขตชลประทานที่มีพื้นที่ถึง 121,200,000 ไร่ ยังคงต้องประสบกับปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร และมีแนวโน้มรุนแรงและส่งผลกระทบต่อผลผลิตและรายได้ภาคเกษตร ทำให้ต้องมีการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อช่วยเหลือเยียวยาและ

ฟื้นฟูกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมให้เข้าสู่ภาวะปกติและเติบโตได้อย่างต่อเนื่องจึงเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วน

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตร คือแนวทางที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาทำให้พ้นวิกฤตและเกิดเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้ถูกกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561-2580 และนโยบายรัฐบาลที่จะสืบสาน รักษา ต่อยอด และพัฒนาประเทศโดยกระทรวงมหาดไทยมอบหมายให้กรมการพัฒนาชุมชน เป็นผู้ดำเนินการ โดยมีหลักการที่เกี่ยวข้องกับประชาชนเป็นหลัก เน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางโดยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ทั้งแสดงออกความคิดเห็น เลือกรูปแบบ ดำเนินการ และรับผลประโยชน์ เพื่อการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน สามารถพึ่งพาตนเองในอนาคตได้ มีความสามารถในการบริหารจัดการและมีความรู้สึกรับผิดชอบ เป็นเจ้าของ ทั้งนี้ “โคก หนอง นา โมเดล” เป็นการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงลงสู่การปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอนโดย กรมการพัฒนาชุมชน ร่วมกับมูลนิธิกสิกรรมธรรมชาติ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และภาคีเครือข่ายภาคส่วนต่างๆ ได้จัดทำขึ้นเป็นโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎี (กรมการพัฒนาชุมชน 2563)

อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานีได้ดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคก หนอง นา โมเดล” จากการจัดสรรงบประมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้การน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงประยุกต์สู่การปฏิบัติในรูปแบบ โคก หนอง นา โมเดล และพัฒนาพื้นที่เรียนรู้ชุมชนระดับตำบลและระดับครัวเรือน ตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชนได้ บรรลุเป้าหมายที่สามารถช่วยแก้ไขวิกฤตด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศในอนาคตได้ ส่งเสริมการดำเนินการเพื่อการเสริมสร้างความสามัคคีและสร้างเสริมสุขภาพให้แข็งแรงด้วยการร่วมกันทำกิจกรรมการพัฒนาและจากการศึกษาข้อมูลเชิงลึกพบว่า การประเมินผลโครงการจากการดำเนินโครงการโคก หนอง นา โมเดล ในพื้นที่อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี มีความเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนดังนั้น โคก หนอง นา โมเดล จึงเป็นการทำเกษตรที่เน้นการพึ่งพาตนเอง เป็นการสร้างและพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมของตนให้มีความพร้อมที่จะเป็นแหล่งผลิตอาหารและเตรียมพร้อมที่จะรับมือการเปลี่ยนแปลงจากโลกภายนอก ไม่ว่าจะเป็นภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ถึงแม้จะไม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลผลิต แต่เกษตรกรก็ยังมีอาหารที่เพียงพอต่อการบริโภค หรือจะเป็นภาวะความแห้งแล้ง ฝนไม่ตกตามฤดูกาล เกษตรกรก็ยังคงมีแหล่งน้ำในพื้นที่ของตนที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ นอกจากนี้ป่าไม้มีอยู่ยังช่วยสร้างความอุดมสมบูรณ์กลับคืนให้แก่ธรรมชาติ เป็นแหล่งอาหารของสัตว์ชนิดต่าง ๆ สร้างความสมดุลให้แก่ธรรมชาติและมนุษย์ ให้สามารถใช้ชีวิตร่วมกันได้อย่างเกื้อกูล

การบริหารงานที่ดีช่วยให้การดำเนินงานตามโครงการมีประสิทธิภาพสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินงาน ดังนั้น การบริหารโครงการจึงเป็นกระบวนการนำทรัพยากรด้านบุคคลและทรัพยากรอื่นมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามขั้นตอนการบริหาร คือ การวางแผน การจัดโครงสร้าง การนำและการควบคุม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือ

เป้าหมาย (สุพาดา สิริกุตตา และคณะ 2559) ทั้งนี้การบริหารโครงการจึงมีความสำคัญและถูกนำมาใช้ในการดำเนินงาน เนื่องด้วยการบริหารโครงการเป็นกระบวนการเพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมภายในระยะเวลาที่กำหนด และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โครงการที่กำหนดขึ้นจะดำเนินไปได้ด้วยดี บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพต้องมีการบริหารโครงการ และมีผู้บริหารโครงการซึ่งต้องมีศักยภาพสูงเข้าดำเนินการ และการบริหารโครงการที่สมบูรณ์ต้องมีขั้นตอนการวิเคราะห์โครงการที่มีความเสี่ยงหรือการผิดพลาดน้อย นั้นหมายถึงหากผู้บริหารโครงการทราบถึงปัจจัยความสำเร็จและมองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นก็จะทำให้ความเสี่ยงลดลง ซึ่งโครงการประกอบด้วยกิจกรรมย่อย ๆ ที่ใช้ทรัพยากรมีความคาดหวังที่จะได้รับ ผลตอบแทนอย่างคุ้มค่า ดังนั้นการบริหารโครงการจึงเป็นการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสมด้วย (วรรณพันธุ์ อ่อนแยม 2561)

จากข้อมูลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาสามารถเป็นแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงาน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 ศึกษาความสำเร็จและปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารและพัฒนากรผู้ประสานงานตำบล กลุ่มนักพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิต และกลุ่มตัวแทนประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 200 คน (กรมการพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี 2565) กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารและพัฒนากรผู้ประสานงานตำบล กลุ่มนักพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนา

คุณภาพชีวิต และกลุ่มตัวแทนประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 133 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของยามาเน่ (Yamane, อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูตร 2542) และสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ คัดแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก กำหนดรหัสข้อมูล แล้วจึงบันทึกข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 2 สร้างแนวทางการพัฒนาความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มผู้บริหารและพัฒนากรผู้ประสานงานตำบล กลุ่มนักพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิต และกลุ่มตัวแทนประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จัดกลุ่มข้อมูล เลือกข้อมูลที่มีความถี่ในการปรากฏซ้ำมากที่สุด แล้วเขียนบรรยายแบบพรรณนา (Descriptive Method)

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายและผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว มากำหนดเป็นกรอบโครงสร้างและแนวทางการพัฒนาความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

ผลการวิจัย

ความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล”

ความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล”	ระดับความสำเร็จของโครงการ		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านบริบท	3.98	0.61	มาก
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	4.03	0.54	มาก
3. ด้านกระบวนการ	4.14	0.49	มาก
4. ด้านผลผลิต	4.06	0.50	มาก

ความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล”	ระดับความสำเร็จของโครงการ		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
5. ด้านผลกระทบ	4.05	0.64	มาก
6. ด้านประสิทธิผล	3.95	0.59	มาก
7. ด้านความยั่งยืน	3.97	0.54	มาก
8. ด้านการถ่ายโยงความรู้	3.97	0.59	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	4.02	0.32	มาก

จากตารางที่ 1 ความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” พบว่า ระดับความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี รวมรายด้าน 8 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 4.14$) ด้านผลผลิต ($\bar{X} = 4.06$) ด้านผลกระทบ ($\bar{X} = 4.05$) ด้านปัจจัยนำเข้า ($\bar{X} = 4.03$) ด้านบริษัท ($\bar{X} = 3.98$) ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายโยงความรู้ ($\bar{X} = 3.97$) และด้านประสิทธิผล ($\bar{X} = 3.95$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงปัจจัยด้านการบริหารจัดการส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	0.28	0.30		0.91	0.36
1. ด้านการวางแผน	-0.08	0.04	-0.08	-1.84	0.06
2. ด้านการจัดการ	0.38	0.06	0.32	5.82	0.00*
3. ด้านการควบคุม	0.62	0.05	0.61	10.98	0.00*

$R = 0.85$, $R^2 = 0.72$, Adjusted R Square = 0.71, $F = 113.74$, sig = 0.00, * = $P < 0.05$

จากตารางที่ 2 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ R ระหว่างตัวแปรอิสระ “ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ” และตัวแปรตาม “ความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร

จังหวัดอุบลราชธานี” ซึ่งเท่ากับ 0.85 ดังนั้น อิทธิพลของปัจจัยด้านการบริหารจัดการกับความ
ความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่
“โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี มีความสัมพันธ์กัน โดยมี
ค่า R Square เท่ากับ 0.72 หรือ ร้อยละ 72.6 จากผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปได้ว่า มี
ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนา
คุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร
จังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวน 2 ตัวแปร คือ ด้านการจัดการ และด้านการควบคุม

ตารางที่ 3 แสดงปัจจัยภายนอกส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนา
คุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร
จังหวัดอุบลราชธานี

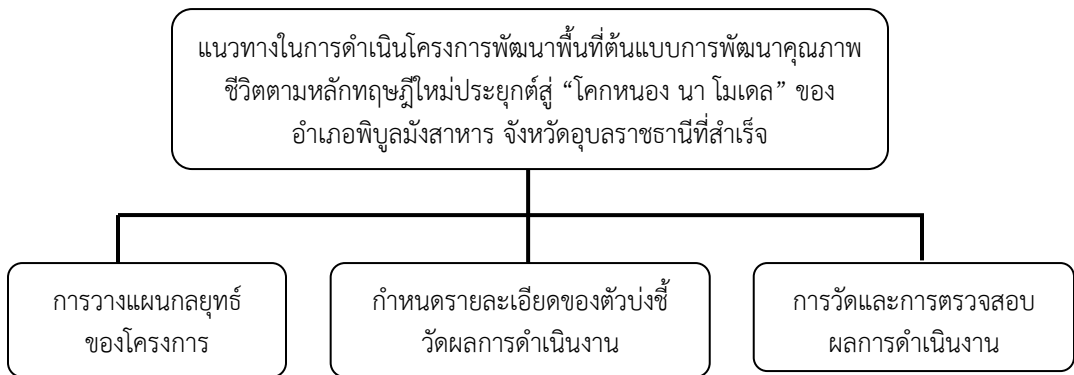
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	0.10	0.20		0.51	0.60
1. ด้านสภาพแวดล้อม	0.13	0.07	0.13	1.76	0.08
2. ด้านการมีส่วนร่วม	0.35	0.07	0.35	4.88	0.00*
3. ด้านความรู้ความเข้าใจ	0.35	0.07	0.35	4.63	0.00*
4. ด้านกระบวนการเรียนรู้	0.12	0.07	0.12	1.54	0.12

R = 0.85, R² = 0.73, Adjusted R Square = 0.72, F = 89.74, sig = 0.00, * = P < 0.05

จากตารางที่ 3 ปัจจัยภายนอกส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการ
พัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสา
หาร จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ R ระหว่างตัวแปรอิสระ "ปัจจัย
ภายนอก" และตัวแปรตาม "ความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิต
ตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัด
อุบลราชธานี” ซึ่งเท่ากับ 0.85 ดังนั้น อิทธิพลของปัจจัยภายนอกกับความ ความสำเร็จของโครงการ
พัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล”
ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี มีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่า R Square เท่ากับ
0.73 หรือ ร้อยละ 73.7 จากผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปได้ว่า มีตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพล
ต่อตัวแปรตาม ความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎี
ใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวน 2
ตัวแปร คือ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านความรู้ความเข้าใจ

แนวทางการสร้างความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิต
ตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัด

อุบลราชธานี พบว่า การดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานีควรมีการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ที่ยึดวิธีการทำงานแบบทีม และใช้วิธีการมีส่วนร่วมจากสมาชิกในพื้นที่ โดยมุ่งให้โครงการอันเกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่คาดหวัง โดยมีการปรับปรุงการบริหารให้เกิดประสิทธิผล ซึ่งเป็นการดำเนินการที่มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ โดยที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย ประเมินความเสี่ยง กำกับติดตามกระบวนการดำเนินงานเพื่อการบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางบริหารและการรายงานผลการปฏิบัติงาน เริ่มต้นตั้งแต่การมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน วิธีการดำเนินงาน ตลอดจนระเบียบหรือข้อบังคับของโครงการร่วมกัน เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของโครงการและให้ผู้ร่วมโครงการแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะ ในการเปลี่ยนแปลงแก้ไขการดำเนินงาน เป็นการบริหารที่ให้ความสำคัญต่อผลการดำเนินงานและการตรวจวัดผลสำเร็จในการดำเนินงานของโครงการ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมระหว่างผู้นำ นักพัฒนา สมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการ และตลอดถึงผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของโครงการ อีกทั้งเป็นการบริหารที่มุ่งในการใช้ทรัพยากรและบริหารการใช้ทรัพยากรในพื้นที่นั้นอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาของโครงการอย่างมีทิศทาง โดยมีกระบวนการของการบริหารที่ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ ๓ ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวางแผนกลยุทธ์ของโครงการ 2) กำหนดรายละเอียดของตัวบ่งชี้วัดผลการดำเนินงาน และ 3) การวัดและการตรวจสอบผลการดำเนินงาน สรุปได้ดังภาพ 1



ภาพที่ 1 แนวทางการสร้างความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์ สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี 3 ด้าน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาระดับความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีประไพ อุดมละมุนและคณะ (2560) ศึกษาเรื่อง ความสำเร็จในการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนกรณีศึกษาศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ตำบลยุโป อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ซึ่งจากการศึกษาวิจัยพบว่า ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงตำบลยุโป ได้ก่อตั้งในปี 2542 ดำเนินงานในรูปแบบด้านการอบรมทรัพย์สิน สอนแนวทางการเกษตรทฤษฎีใหม่ มีกิจกรรมเพื่อให้เกิดการพึ่งพาตนเอง และสนับสนุนการดำรงชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านปัจจัยที่ส่งผลให้ศูนย์การเรียนรู้เกิดความประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน คือ มาจากการยึดมั่นในระบบเกษตรผสมผสาน มาปรับใช้ โดยไม่ต้องพึ่งพาสารเคมี ทำให้สามารถช่วยลดต้นทุนจากการใช้ปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืช สอนการทำบัญชีรายรับรายจ่าย ให้เกิดการวางแผนในการใช้จ่ายเงินได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมีแนวคิดหลักว่า ต้องอดทน สู้งาน หาประสบการณ์ พึ่งภูมิปัญญา ท้องถิ่น ใช้หลักการ ทำให้อู อยู่ให้เห็น สอนให้เป็น ขณะเดียวกันสมาชิกทุกคนล้วนมีจิตอาสา มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงาน โดยไม่มีค่าตอบแทนในการบริหารงาน ต้องเอาใจเขามาใส่ใจเรา โดยให้สมาชิกทุกคนทำงานในอาชีพของตนเองให้เสร็จภารกิจ เรียบร้อยก่อนจึงจะมาช่วยเหลือกิจกรรมของกลุ่ม

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการด้านการจัดการและด้านการควบคุม และปัจจัยภายนอกด้านความร่วมมือ และด้านความรู้ความเข้าใจมีผลต่อความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 หมายความว่า เมื่อโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานีมีการบริหารจัดการโดยหน่วยงานจัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการโครงการที่ชัดเจน สนับสนุนให้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรในการจัดการโครงการและเพียงพอ รวมถึงเปิดโอกาสให้คนในชุมชนแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะ ในการเปลี่ยนแปลงแก้ไขของโครงการและมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการให้เกิดผลสำเร็จตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดความรู้การใช้ชีวิตตามแนวทางโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” และส่งเสริมให้เกิดกระบวนการจัดการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่คนในชุมชนใช้ประโยชน์ร่วมกันมากเท่าใดส่งผลให้เกิดความสำเร็จของโครงการมากขึ้นตามเท่านั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนบดีรินทร์ วงษ์เมืองแก่น (2555) ได้ศึกษาวิจัยยุทธศาสตร์การส่งเสริมปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงแบบมีส่วนร่วม ของศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ชุมชนแม่ระวาน อำเภอสามเงา จังหวัดตาก พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ

การดำเนินงานของศูนย์ฯ ได้แก่ ประชาชนชาวบ้าน วิทยากร เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของชุมชน งบประมาณ นโยบายภาครัฐ และการเป็นเครือข่าย ระหว่างกันของศูนย์เครือข่ายประชาชนชาวบ้าน จากการวิเคราะห์ศักยภาพพบว่า ศูนย์ฯ มีจุดแข็งมากมายหลายด้าน รวมทั้งมีโอกาสดี โดยเฉพาะการสนับสนุนเรื่องเศรษฐกิจ พอเพียงจากภาครัฐ แต่มีจุดอ่อน และปัญหาอุปสรรคที่สำคัญคือ มีบางหลักสูตรไม่ตรง กับความต้องการของผู้เข้าฝึกอบรม ทำให้เกษตรกรไม่สนใจที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันเท่าที่ควร และจากการใช้การมีส่วนร่วมของชุมชน ในกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์ ทำให้ได้ ยุทธศาสตร์พร้อมแนวทางการดำเนินงานที่มาจากมีส่วนร่วมของชุมชน ได้แก่ การพัฒนาศักยภาพวิทยากร การปรับปรุงหลักสูตรให้ตรงความต้องการของเกษตรกร การแสวงหาแหล่งสนับสนุนงบประมาณ การกระจายองค์ความรู้สู่สังคม และการขยายผล เป็นชุมชนประชาชนชาวบ้าน

ผลการศึกษาแนวทางการสร้างความสำเร็จของโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ “โคกหนอง นา โมเดล” ของอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า การดำเนินโครงการควรมีการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยมุ่งให้โครงการอันเกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่คาดหวัง โดยมีการปรับปรุงการบริหารให้เกิดประสิทธิผล ซึ่งเป็นการดำเนินการที่มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ โดยที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย ติดตามกระบวนการดำเนินงานเพื่อการบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางบริหารให้มีความสำคัญต่อผลการดำเนินงานและการตรวจวัดผลสำเร็จในการดำเนินงานของโครงการ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมระหว่างผู้นำนักพัฒนา สมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการ และตลอดถึงผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของโครงการ อีกทั้งเป็นการบริหารที่มุ่งในการใช้ทรัพยากรและบริหารการใช้ทรัพยากรในพื้นที่นั้นอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาของโครงการอย่างมีทิศทาง โดยมีกระบวนการของการบริหารที่ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ ๆ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวางแผนกลยุทธ์ของโครงการ 2) กำหนดรายละเอียดของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานและ 3) การวัดและการตรวจสอบผลการดำเนินงานโดยยึดตามเกณฑ์และตัวชี้วัดความสำเร็จ ของ วรเดช จันทรร และคณะ (2561) ประกอบด้วย เกณฑ์ประสิทธิภาพ (Efficiency) มีตัวชี้วัดเช่น สัดส่วนของผลผลิตต่อค่าใช้จ่าย ผลผลิตต่อหน่วยเวลา ผลผลิตต่อกำลังคน ระยะเวลาในการให้บริการต่อผู้บริการ เกณฑ์ประสิทธิผล (Effectiveness) มีตัวชี้วัดเช่น ระดับการบรรลุเป้าหมาย ระดับการบรรลุตามเกณฑ์มาตรฐาน ระดับการมีส่วนร่วม ระดับความเสี่ยงของโครงการ เกณฑ์ความพอเพียง (Adequacy) ตัวชี้วัด เช่น ระดับความพอเพียงของทรัพยากรการขาดแคลนปัจจัยการผลิตและปัจจัยอื่น เป็นต้น เกณฑ์ความพึงพอใจ (Satisfaction) ตัวชี้วัด เช่น ระดับความพึงพอใจของโครงการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการ เป็นต้น เกณฑ์ความเป็นธรรม (Equity) ตัวชี้วัดคือ การให้โอกาสกับผู้ด้อยโอกาส ความเป็นธรรมระหว่างเพศ ระหว่างกลุ่มอาชีพ ฯลฯ เกณฑ์ความก้าวหน้า (Progress) ตัวชี้วัด เช่น ผลผลิตเปรียบเทียบกับเป้าหมายรวมกิจกรรมที่ทำแล้วเสร็จทรัพยากร และเวลาที่ใช้ไป มีความเหมาะสมเพียงใด เป็นต้น

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การดำเนินโครงการควรมีการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยมุ่งให้โครงการอันเกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่คาดหวัง โดยมีการปรับปรุงการบริหารให้เกิดประสิทธิผล ซึ่งเป็นการดำเนินการที่มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ โดยที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย ติดตามกระบวนการดำเนินงานเพื่อการบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางบริหารให้ความสำคัญต่อผลการดำเนินงานและการตรวจวัดผลสำเร็จในการดำเนินงานของโครงการ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมระหว่างผู้นำนักพัฒนา สมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการ และตลอดถึงผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของโครงการ อีกทั้งเป็นการบริหารที่มุ่งในการใช้ทรัพยากรและบริหารการใช้ทรัพยากรในพื้นที่นั้นอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาของโครงการอย่างมีทิศทาง โดยมีกระบวนการของการบริหาร

เอกสารอ้างอิง

- กรมการพัฒนาชุมชน. (2563). *การพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสร้างความสุขให้ชุมชน*. กรุงเทพฯ: กรมการพัฒนาชุมชน.
- ธนบดีนทร์ วงษ์เมืองแก่น. (2555). *โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อพัฒนาคนสู่อาชีพรับใช้ชุมชนท้องถิ่นในภาคเหนือตอนบน*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประคอง กรรณสูต. (2542). *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มารีษา ศรีชะแก้ว. (2563). *ศาสตร์พระราชชา : เกษตรทฤษฎีใหม่ในรูปแบบ “โคก หนอง นา โมเดล”*. วารสารสหวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. 4, (2): 31-40.
- วรเดช จันทรส และคณะ. (2561). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สมาคมนักวิจัยมหาวิทยาลัยไทย (TURA).
- วรรณพันธุ์ อ่อนแย้ม. (2562). *ปัจจัยความสำเร็จและการศึกษาปัญหาในการบริหารจัดการโครงการวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล*. วารสารการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย. 6, (1): 1-8.
- ศรีประไพ อุดมละมุน และคณะ. (2560). *ความสำเร็จในการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชน กรณีศึกษา ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ตำบลยุโป อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สุพาดา สิริกุดตา และคณะ. (2559). *การวางแผนและการบริหารโครงการ*. กรุงเทพฯ: ไดมอนด์อินบิซิเนส เวิลด์.